

עפ"ג (חיפה) 33705-05-13 - מדינת ישראל נ' נימר בן צאלח נאעסה

להחלטה בערעור

עפ"ג (חיפה) 33705-05-13 - מדינת ישראל נ' נימר בן צאלח נאעסה מחוזי חיפה

עפ"ג (חיפה) 33705-05-13

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי) ע"י ב"כ עו"ד גב' ענת נשר

נגד

נימר בן צאלח נאעסה (אסיר)

ע"י ב"כ עו"ד גב' ניבה נקש (סניגוריה ציבורית)

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[02.06.2013]

הרכב כב' השופטים:

יגאל גריל, שופט ס. הנשיאה (אב"ד)

שמואל ברלינר, שופט

ברכה בר-זיו שופטת

פסק דין

1. בפנינו ערעור המדינה על קולת העונש בגזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופטת פ' ארגמן) בת"פ 41477-03-13 מיום 22.4.13, לפיו הוטלו על המשיב עונשים אלה: 3 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו - 18.3.11; מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור אחת מן העבירות בהן הורשע, וכן חיוב בפיצויי שלושת הנאשמים בסכום כולל של 1,885 ₪.
2. המשיב, יליד 1983, מתגורר ברח' הנשיא ויצמן 9 בחדרה. בתאריך 14.3.13, בשעות הלילה, גרם המשיב נזק לשלוש מכוניות של שכניו לבניין, כאשר במקום הנ"ל דקר באמצעות סכין בגלגליהן: באישום הראשון מפורט כי פגע ב-3 גלגלי רכב מסוג קורסה. באישום השני, נטען כי פגע ב-2 צמיגי רכב מתוצרת סיטרואן, ובאישום השלישי, מתואר כי פגע ב-4 גלגלי רכב מסוג מיצובישי.
- על כך יוחסו למשיב 6 עבירות, שתיים בכל אישום: חבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413 ה' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "החוק" או "חוק העונשין"), ועבירה של החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה - לפי סעיף 186(א) של החוק.
3. לאחר שהמשיב הודה במיוחס לו בכתב האישום, הרשיעה אותו הערכה הראשונה בעבירות הנ"ל, והצדדים פירטו בפני כב' השופטת ארגמן את טענותיהם לעניין העונש. ב"כ המערערת הדגיש בפני בית משפט קמא את חומרת העבירות ואת הפגיעה במתלוננים, וכן היפנה להרשעות הקודמות שנרשמו עד אז לחובת המשיב כמפורט בגיליון ת/1.

ב"כ המשיב טענה בפני בית משפט קמא כי מדובר למעשה באירוע אחד שלא היה מקום לחלקו לשלושה אישומים, דבר שנעשה, לטענתה "על מנת לתת נפח של חומרה למעשים". ב"כ המשיב הוסיפה שמרשה הודה מיד, וכן שהוא עשה את שעשה לאחר שרב עם אימו והיה שתוי; לטענתה, המעשים לא כל כך חמורים, שכן "הוא לא הלך ברחוב ודקר אנשים, אלא ירד מתחת לבניין שלו ופגע ברכוש הזולת, כך", הסבירה, הוא "הוציא את האגרסיות שלו"; לפי עמדת הסניגורית עברו של המשיב אינו כה חמור, כך שניתן להסתפק "בשל"צ ועד מקסימום 6 חודשים עבודות שירות". היא ביקשה כי בית המשפט יסתפק בתקופת מאסר החופפת את מעצרו של המשיב.

4. בגזר הדין סקרה כב' השופטת ארגמן את נסיבות המקרה וציינה, כי המשיב ביצע את העבירות "בלילה של 14.3.13 באופן רציף". היא קיבלה את עמדת ב"כ המשיב כי "ניתן לראות את שלושת האירועים הנפרדים כאירוע אחד, שכן כאמור ברצף בלילה אחד גרם הנאשם נזקים לשלושה רכבים שונים." אמנם, למשיב עבר פלילי הכולל "10 הרשעות קודמות בעבירות מגוונות וחמורות ביותר, כולל בעבירות אלימות קשות מאוד ובגין גם ריצה עונשי מאסר בפועל", אולם האחרונה שבהן בוצעה בשנת 2005, ומכך ניתן ללמוד כי משך כ- 8 שנים "הנאשם לא ניהל אורח חיים עברייני". יחד עם זה, הערכאה הראשונה לא ראתה נסיבה לקולא בכך שהעבירות בוצעו תחת השפעת אלכוהול ולאחר ריב משפחתי, והדגש לצורך ההקלה בעונש הושם על כך שיש "לראות בכל המכלול אירוע אחד שמכיל מספר מקרים, כאשר המכלול מצביע על מסוכנות".

באשר לסכין ציינה הערכאה הראשונה כי הוא לא נתפס, על כן "לא ברור לבית המשפט באיזה סכין מדובר ... ויש לכך השלכה", כך סברה, "על העונש בכלל".

בהמשך גזר הדין, קבעה הערכאה הראשונה את מתחם הענישה לכל עבירה תוך שסברה כי מדובר באירוע אחד, והגיעה למסקנה כי "המתחם נע בין מספר חודשים בעבודות שירות עד 8 חודשים מאסר מאחורי סורג ובריח". לאחר שנלקחו בחשבון הנסיבות דלעיל, ובהן ההודיה, והמעצר שתנאיו קשים ממאסר, הוטלו העונשים דלעיל, והמדינה מערערת על קולתם.

5. ערעור המדינה הוגש ביום 19.5.13 ואנו הועדנו את הדין בערעור ליום חמישי 30.5.13, ישיבה שלא התקיימה הואיל והסניגורית שהתה בכנס לשכת עורכי הדין באילת ולפיכך קבענו מועד חדש להיום, יום א' 2.6.13. בפנינו חזרו הצדדים, בעיקרו של דבר, על טיעוניהם שהועלו בערכאה הראשונה. המדינה ביקשה כי נחמיר בעונש, ואילו ב"כ המשיב ביקשה כי נדחה את הערעור, וניסתה לשכנענו שגזר דינו של בית משפט קמא נוטה לרף הגבוה, ולכן אין הצדקה להתערבות ערכאת הערעור בגזר הדין.

עוד הדגישה ב"כ המשיב שיש לתת משקל לכך שאלמלא הוגש ערעור המדינה על קולת העונש, אמור היה המשיב להשתחרר מחר, ויש לתת משקל לציפייתו של נאשם אשר כלוא לצאת לחופשי למחרת היום. כמו כן הדגישה ב"כ המשיב את העובדה שהעבירה האחרונה שביצע המשיב היתה בשנת 2005, ומכאן שמזה כשמונה שנים לא חזר המשיב לבצע עבירות.

6. עמדתנו היא כי יש להתערב בגזר הדין ולהחמיר בענישתו של המשיב. אף אם ניתן משקל מה לכך שהעבירות נעברו ברצף, באותו לילה, ובאותו מקום, אין לראות בהן מעשה אחד, שכן מדובר בפעולה מכוונת לגרימת נזק לכל מכונית בפני עצמה. לא היה כל צורך לתביעה "לנפח" את הפרשה, שכן היא חמורה כשלעצמה. אדם היורד מן הבית בחשכת לילה, אוחז בסכין ומחבל בשלושה כלי רכב, הוא אדם מסוכן. מן הסתם הכיר את שכניו לבניין, ידע מי הם בעלי הרכב, אך גם זה לא הרתיע אותו מלהזיק להם. כפי שנטען בערכאה הראשונה, לא מדובר רק בנזק לרכוש, אלא גם בעוגמת נפש ופגיעה בתחושת הביטחון שצריך אדם לחוש לגבי רכבו החונה בחצר הבניין בו הוא גר.

7. נכון, אמנם, כי יש לייחס חומרה יתרה לביצוע מעשי עבירה שעה שהדבר קורה סמוך לאחר הרשעה קודמת של העבריין. ההנחה היא כי יש בענישה כדי להרתיע במשהו את העבריין, וכי כוחה של הרתעה זו חזק יותר בתקופה הסמוכה להרשעה קודמת. כאן מדובר בעבירות מיום 14.3.13; ההרשעה האחרונה הקודמת של המשיב היא מיום 16.2.06. חלפו מאז 7 שנים, אך מתוכן היה המשיב כלוא בבית הסוהר משך 20 חודשים, ואחר כך רבץ עליו עונש מותנה למשך עוד 3 שנים. מכל מקום, העבר הפלילי החמור של המשיב מדבר בעד עצמו: חבלה כשהעבריין מזוין, איומים, מעשה מגונה בפומבי, סחיטה באיומים, 7 עבירות של שוד מזוין, ועוד ועוד. על כך יש לשים את הדגש, ומכאן שהעונש שהוטל בערכאה הראשונה חורג באופן קיצוני מן הנדרש.

8. אנו מחליטים לקבל את הערעור, אך משום שאין זה מדרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין בעת קבלת ערעור על קולת העונש, מסתפקים אנו בכך שעונש המאסר בפועל שהוטל על המשיב יוגדל ויעמוד על שבעה חודשים (החל מיום 18.3.13), והמאסר המותנה שהוטל עליו יעמוד על 8 חודשים. כל שאר חלקי גזר דינו של בית משפט קמא, יעמדו בעינם ללא שינוי.

ניתן היום, כ"ד סיון תשע"ג, 02 יוני 2013, במעמד הנוכחים.